

skjøndt Forslaget, saaledes som det foreligger fra Regeringens Side, i mine Tanker kunde være mere oplyst i flere Henseender, end det er, dog med Smødekommens fra Regeringen paa en tilfredsstillende Maade kunne bringe et Resultat ud af denne Behandling, der vil være til Gavn for vort Fædreland, og som vil tilfredsstille os selv. Jeg skal ikke gaa ind paa Enkeltighederne i Loven, jeg skal blot sige at saa fast ved min Stemme det, som min ærede Kollega her ligeoverfor (Veth) atter idag gjentagne Gange har gjort gjældende, og som jeg tror er uimodsigeligt. Det er ikke engang bragt til Sandsynlighed, at det Raadfiskeri, som Forslaget behandler saa haardt, nogenstunde har medført eller vil medføre et Resultat, der bevirker til at ubelufte det i det Hele eller til dels, efterat det er konstateret, at det fremfor noget Andet bringer Gjerning og Betsignelse til Folket. Om alle de andre Enkeltigheder skal jeg kun henholde mig til, hvad mine to ærede Kolleger fra Næstved (Veth) og Sorø (Alberti) allerede have udviklet. Jeg mener, at det desuden vilde være noget uhyrt mærkeligt, om man skulde kunde bringe en Erhvervsfælde til at flyde og bringe en Næringsvei i Optømt, hvis mindre gunstige Stilling, trods den naturlige Chance, vort Land har for dens Trivsel, man erkjender og beklager, om man skulde kunne bringe den i Optømt gennem en Ordning, der, saaledes som det i Detaillerne er oplyst, Paragraf for Paragraf, er Naad, Løse, Forbud. Jeg har nok set, at den saakaldte Fiskerikommission desværre har bygget paa dette Grundlag, men jeg maa tilføje, at allerede af den Grund fik jeg strax Tvivl, om man ikke vilde være paa Altsid, dersom man fulgte denne. Jeg havde derhos ønsket, hvad der imidlertid ikke er sket, at man fra Regeringens Side, f. Ex. gennem vort Diplomati, havde erhvervet Oplysninger om, hvorvidt man i noget omhelt andet Land, i hvilket Fiskeriet florerer, f. Ex. i Holland, i England, i Skotland og selv i vort Naboland, det nær liggende og med os saa nøje forbundne Norge, er falden paa et saadant System af hæmmende og bindende Indskrænkninger. Men disse og andre Oplysninger maa jeg efter de Ytringer, vi have hørt fra den høitagtede Minister, antage, ville komme tilstede fra Ministeriets Side, naar Udvalg bliver nedsat. Det forekommer mig rigtignok, at Thinget kunde have ønsket, at de Oplysninger, som endnu maatte kunne faas fra Ministeriet, allerede vare komne tilstede og allerede i dette Dieblif havde kunnet være os nogenlunde bekyndte. Men det er ikke sket, og jeg skal gjentage, at ogsaa jeg erkjender, at efter de forhaandenværende Omstændigheder, efter som Folkemeningen og Folketrangen i den Retning har udviklet sig, maa vi tage fat paa Sagen, som den er, og som den foreligger, og se at gjøre det bedst Mulige ud af den. Jeg skal indskrænke mig til disse saa Ord, som jeg end ikke vilde have tilladt mig, dersom jeg ikke havde

været Repræsentant for en af Landets interessanter Fiskekrebs, Middelfartskrebsen, hvor navnlig Byens Fiskebefolkning hører til en Klasse af den saakaldte Almue, der i høi Maade har tiltalt mig baade ved sin mandige og borgerlig udviklede Karakter og ved den Dygtighed, den indtil denne Dag har lagt for Dagen i sit Kald. Men da jeg ikke har været vidtløftigere, haaber jeg, at dette Par Ord vilde være mig skjænkede.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (S. Pedersen) har Ordet.

S. Pedersen: Jeg frasalder Ordet.

Dan: Jeg skal heller ikke udtale mig længe, men den Omstændighed, at jeg er sendt herind fra en Landsdel, som har en væsentlig Næringskilde i Fiskeriet, tror jeg giver mig en vis bevirket Anledning til at udtale mig om dette Lovforslag. Jeg skal ikke komme videre ind paa Lovforslagets Enkeltheder, men tillade mig ganske kort at udtale mig om Loven i dens Almindelighed. Jeg tror da for det Første, at man maa være den høie Regering erkjendelig for, at dette Lovforslag er kommet frem, forsaavidt som derved Lovalt er opfyldt de Stav eller den Opfordring, som virkelig er fremkommen ikke alene i denne Sal, fra Rigsdagen, men ogsaa fra Befolkningens Side; men videre kan min ubetingede Anerkendelse heller ikke gaa, og jeg maa paa Forhaand i Almindelighed udtale, at jeg ikke kan være med til at vedtage dette Lovforslag i dets Enkeltheder, saaledes som det nu foreligger. Jeg tror, at det er en væsentlig Mangel ved Loven, at man ikke allerede nu og navnlig i den første Paragraf saar fastslaaet, hvad det danske Sjøterritorium er, og navnlig er dette en Mangel i en Lov, hvor Sjøterritoriet spiller en saa væsentlig Rolle, som det gjør her. Den høitagtede Minister har forøvrigt udtalt, at Sjøterritoriet betyder $\frac{3}{4}$ Sømil fra Kysten, og at der ligesom er en Forskæelse, en Bedtægt tilstede i den Retning, saaledes at man i Reglen overalt veed — saaledes har jeg forstaaet det —, hvad man har at rette sig efter; men jeg tror dog, at det maa siges, at det havde været heldigere, om en saadan Bestemmelse udtrykkelig var bleven fastslaaet i Loven. Det kan jo forøvrigt ske endnu, og det maa jo ogsaa erkjendes, at det er ikke saa ganske at løbe til, efter som det er Noget, der skal være Gjenstand for international Overenskomst; det kan maaste ogsaa komme senere ved en kongelig Kundgjørelse eller en Anordning, hvad man nu vil kalde det.

Det er min Overbevisning, at naar man ser bort fra Fjordfiskeriet, med Hensyn til hvilket jeg vil erkjende, at der er Grund til indskrænkende Bestemmelser, bør det store Fiskeri eller Havfiskeriet være saa at sige paa det Allernærmeste alde-